

Αθήνα, 21.11.2024

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

Ρυθμίσεις για την προστασία των δύο φύλων και της ανηλικότητας

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Επί της Αρχής

1. Η διάκριση μεταξύ αρσενικού και θηλυκού είναι μια βιολογική πραγματικότητα που υπάρχει σε όλο τον ζωικό κόσμο. Αντιστοιχεί στους διαφορετικούς ρόλους που έμβια όντα διαδραματίζουν στην αναπαραγωγική διαδικασία.

Από τις απαρχές του ανθρώπινου πολιτισμού κάθε οργανωμένη πολιτεία προσέδωσε έννομη σημασία στην διαφοροποίηση κάθε προσώπου με βάση το φύλο ενόψει της βιολογικώς προσδιορισθείσας αναπαραγωγικής λειτουργίας υπό την έννοια ότι υπάρχουν σημαντικές συνέπειες σε πολλούς τομείς της ζωής, που απορρέουν από αυτή την βιολογική διαφοροποίηση.

Αποτελεί επομένως καθήκον της πολιτείας, να αποτυπώνει μέσω της κείμενης νομοθεσίας, τα αντικειμενικά κριτήρια βιολογικής διαφοροποίησης που πρέπει να εφαρμόζονται κατά την νομική κατηγοριοποίηση ενός προσώπου ως αρρενα ή θήλεος.

Υπό το φως της έννομης σημασίας της ανωτέρω ταξινόμησης, είναι πρόδηλο ότι τα πρόσωπα δεν μπορούν να επιλέξουν μόνα τους να αντιμετωπίζονται νομικώς ως άνδρες ή γυναίκες γιατί έτσι αφίστανται της βιολογικής-γενετικής πραγματικότητας και τον ρόλο τους στην αναπαραγωγική διαδικασία. Ο νόμος μπορεί μόνο να αναγνωρίσει την βιολογική-γενετική πραγματικότητα, όχι να την αλλοιώσει.

Προκειμένου να γίνει αντιληπτή η σημασία της διάκρισης φύλων επισημαίνονται όλως ενδεικτικά τομείς της ζωής όπου εκδηλώνεται η ανάγκη κρατικής πιστοποίησης και δημοσιοποίησης του φύλου ενός προσώπου:

- Στον γάμο και το οικογενειακό δίκαιο
- Σε διατάξεις του ποινικού δικαίου, στις οποίες το φύλο λαμβάνεται υπόψη ως στοιχείο της αντικειμενικής υπόστασης τους ή ως επιβαρυντική ή ελαφρυντική περίπτωση.

- Στην διαβαθμισμένη πρόσβαση σε εγκαταστάσεις διαμονής και υγιεινής, στις οποίες η παραμονή του αντιθέτου φύλου θα δημιουργούσε δυσμενείς συνθήκες υγιεινής, άγχους ή ακόμα και ανασφάλειας, όπως στις τουαλέτες, ντους, χώρους αλλαγής ρούχων, κοιτώνες, δωμάτια νοσηλείας, χώρους κράτησης κ.ο.κ..
- Στην παροχή εργασίας ή υπηρεσιών κυρίως από άτομα του ίδιου φύλου, όπου αυτό είναι δικαιολογημένο ή επιβεβλημένο λ.χ. στα κέντρα κράτησης ή σε κέντρα υποδοχής γυναικών που έχουν πέσει θύματα κακοποίησης, βιασμού ή ενδοοικογενειακής βίας.
- Στη διεξαγωγή συγκεκριμένων ανακριτικών πράξεων που ενέχουν σωματική επαφή, λ.χ. στη σωματική έρευνα ή η υποβοήθηση στην αλλαγή ρούχων (λ.χ. στα καταστήματα ένδυσης).
- Στον εύλογη απαίτηση αρκετών προσώπων -ιδίως γυναικών- που καταφεύγουν σε υπηρεσίες που ενέχουν σωματική έκθεση ή επαφή (λ.χ. υπηρεσίες υγείας, περιποίησης σώματος), να λαμβάνουν τις υπηρεσίες αυτές από άτομα του ίδιου φύλου.
- Στο δικαίωμα πρόσληψης προσώπου συγκεκριμένου φύλου, όπου αυτό είναι τεκμηριωμένο (λ.χ. μιας γυναίκας ηθοποιού για έναν γυναικείο ρόλο)
- Στον χώρο του αθλητισμού όπου η διάκριση των φύλων είναι καθοριστική για τον υγιή ανταγωνισμό και την ασφαλή διεξαγωγή των αγωνισμάτων.
- Στην ανάληψη δημοσίων βαρών και υποχρεώσεων όπως η υποχρεωτική στράτευση του ανδρικού πληθυσμού.
- Στην ορθή διάγνωση και αντιμετώπιση ιατρικών προβλημάτων άρρηκτα συνδεδεμένων με την ανδρική ή γυναικεία βιολογία.
- Στην ορθή τήρηση και αξιολόγηση των δημοσίων στατιστικών και δημογραφικών δεικτών με βάση το φύλο, που απαιτούνται για την χάραξη πολιτικών.
- Στην λήψη στοχευμένων μέτρων ή παροχών λ.χ. για τη μητρότητα, την πρόληψη ανδρικών και γυναικείων νοσημάτων κ.ο.κ..
- Στην διαφοροποίηση των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων στο πλαίσιο της δημόσιας ή ιδιωτικής ασφάλισης, στη βάση των βιολογικών παραμέτρων του κάθε φύλου (εκτίμηση κινδύνων με βάση το προσδόκιμο ζωής και παραμέτρους που διαφοροποιούνται για το κάθε φύλο κ.ο.κ.)
- Στη συμμετοχή στη λειτουργική ζωή της Εκκλησίας και την διαβαθμισμένη πρόσβαση στους χώρους λατρείας σύμφωνα με τους κανόνες εκάστου θρησκευτικού δόγματος.
- Στην προστασία του αβάτου του Αγίου Όρους, που είναι κατοχυρωμένο από το Σύνταγμα και το πρωτογενές δικαίο της ΕΕ.

Όλες οι ανωτέρω περιπτώσεις υποδεικνύουν με σαφήνεια ότι το φύλο του ανθρώπου δεν αποτελεί ούτε ζήτημα προσωπικής επιλογής ούτε απόρρητο προσωπικό δεδομένο. Υποδεικνύουν επίσης ότι η υποκειμενική επιλογή ενός προσώπου να δηλώνει ότι ανήκει σε φύλο διαφορετικό από αυτό που υπαγορεύει η βιολογική - γενετική πραγματικότητα, δεν μπορεί να επιβληθεί ως κοινωνική και νομική κατάσταση έναντι των άλλων προσώπων των οποίων τα δικαιώματα και έννομα συμφέροντα θα μπορούσαν να βρεθούν σε δυσμενέστερη θέση, λόγω αυτής της επιλογής (στον αθλητισμό, με την άνιση συμμετοχή στα δημόσια βάρη -την στρατιωτική θητεία κ.λ.π.). Με το ίδιο ακριβώς σκεπτικό, η υποκειμενική αντίληψη

ενός ανθρώπου (όσο σεβαστή και ειλικρινής θα μπορούσε να είναι), αναφορικά με την ηλικία του, ή την σωματική ικανότητα του, δεν μπορεί να θεμελιώσει νομικές καταστάσεις ή απαιτήσεις έναντι της πολιτείας, άρρηκτα συνδεδεμένες με αντικειμενικές καταστάσεις περί την ηλικία ή την σωματική ικανότητα (λ.χ. παροχή σύνταξης γήρατος ή καθεστώσ ΑμΕΑ). Όπως ακριβώς ο αυτοπροσδιορισμός ως προς την ιδιότητα του υπέργηρου ή του αναπήρου δεν επάγεται νομικές συνέπειες στο κοινωνικοασφαλιστικό δίκαιο και δεν θεμελιώνει δικαίωμα σε παροχές, με τον ίδιο τρόπο η προσωπική αντίληψη για το φύλλο ενός προσώπου δεν μπορεί να παράγει έννομες συνέπειες για ζητήματα όπως π.χ. η πρόσβαση σε χώρους υγιεινής ή η συμμετοχή σε αθλητικούς αγώνες.

Εξάλλου, το άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) με το οποίο κατοχυρώνεται ο σεβασμός της ιδιωτικής ζωής του ατόμου δεν συνεπάγεται την υποχρέωση του κράτους να επιφέρει θεμελιώδεις διοικητικές μεταβολές συνεπαγόμενες την επιβολή νέων επιβαρύνσεων στον υπόλοιπο πληθυσμό. Με αυτό το σκεπτικό το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ) είχε κρίνει ορθώς ότι η άρνηση της αλλαγής του φύλου στα ληξιαρχικά στοιχεία ενός προσώπου δεν ήταν αντίθετη με την ΕΣΔΑ (Rees v. the United Kingdom 17.10.1986, Cossey v. the United Kingdom 27.02.1990).

Δυστυχώς, ακραίες δυνάμεις εμπνεόμενες από την λεγόμενη «ιδεολογία του φύλου» (gender ideology) μπόρεσαν να προωθήσουν σε επίπεδο νομοθετικών ρυθμίσεων και δικαστικών αποφάσεων την αντίληψη ότι το ανθρώπινο φύλο καθορίζεται όχι από τα βιολογικά χαρακτηριστικά αλλά από την βούληση του προσώπου.

Η διαταραχή ταυτότητας φύλου (ονομαζόμενη πλέον ως «δυσφορία φύλου») κανονικοποιείται. Η "ιδεολογία του φύλλου", εκφοβίζοντας κάθε αντίθετη επιστημονική άποψη, επιρρίπτει την ευθύνη για τα αυξημένα ποσοστά κατάθλιψης και αυτοκτονιών που εμφανίζουν τα πάσχοντα από την διαταραχή αυτή πρόσωπα στον κοινωνικό παράγοντα και στην άρνηση θέσπισης του "κοινωνικού φύλλου".

Στο πλαίσιο αυτής της κανονικοποίησης, η θεραπευτική αντιμετώπιση της διαταραχής ταυτότητας φύλου, αντικαθίστανται από την λεγόμενη «διαδικασία επιβεβαίωσης φύλου» ("gender affirming care"). Μια διαδικασία η οποία, παραβλέποντας την βιολογική πραγματικότητα, συνεπάγεται ενδεικτικώς την χορήγηση αναστολέων εφηβείας σε ανήλικα άτομα ή άλλες επεμβάσεις, συμπεριλαμβανομένου του ακρωτηριασμού των αναπαραγωγικών οργάνων.

Την ίδια στιγμή, οποιαδήποτε άλλη υποστηρικτική διαδικασία, συμπεριλαμβανομένης της απλής συμβουλευτικής προσέγγισης από επιστήμονες ψυχικής υγείας, για τη συμφιλίωση του προσώπου με την βιολογική πραγματικότητα του φύλου του, κινδυνεύει να χαρακτηριστεί ως ποινικώς κολάσιμη «θεραπεία μεταστροφής» σύμφωνα με το άρθρο 62 του Ν. 4931/2022.

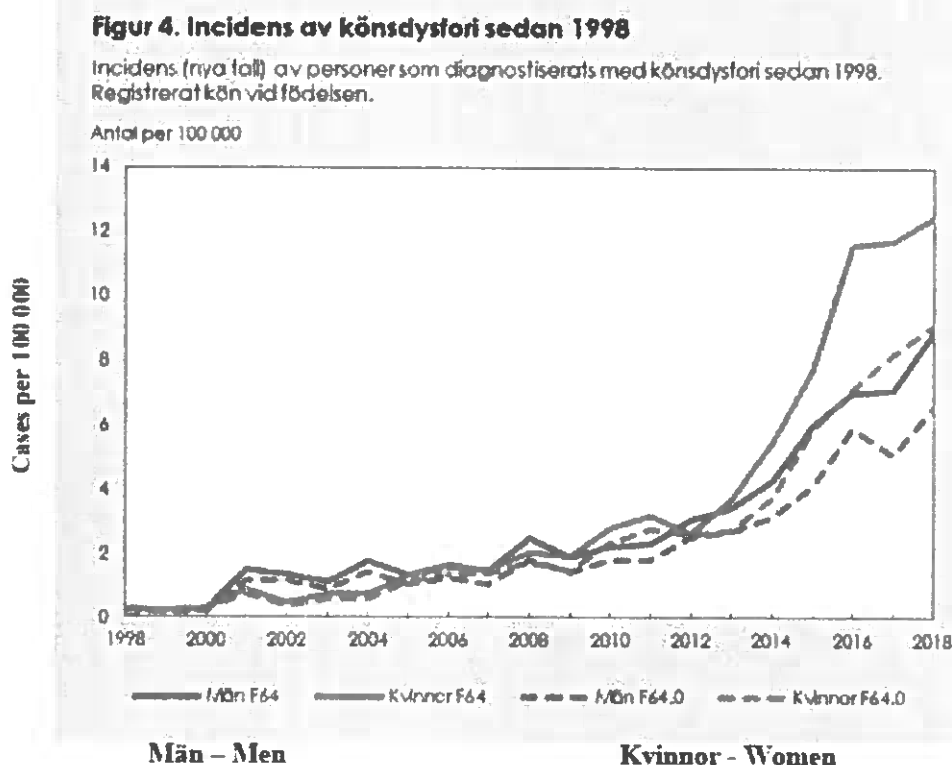
Σε μια αντίστροφη πορεία, η κοινωνική αντίδραση απέναντι στην προσπάθεια επιβολής αυτού του άκρατου δικαιωτισμού, αποτελεί αντικείμενο ενός γενικότερου εκφοβισμού από μέσα ενημέρωσης και πολιτικές δυνάμεις ως «τρανσ-φοβία» ή «ομοφοβία». Μια άνευ προηγουμένου εκστρατεία «μεταστροφής» της κοινωνίας πραγματοποιείται μέσω των μέσων μαζικής ενημέρωσης και των εκπαιδευτικών προγραμμάτων υπό το πρόσχημα της «καταπολέμησης των έμφυλων στερεοτύπων».

Τα παιδιά, χωρίς να έχουν καν ενημερωθεί οι οικογένειές τους, διδάσκονται στα δημόσια σχολεία θεωρίες περί «ρευστότητας» του φύλου με αποτέλεσμα την καλλιέργεια σύγχυσης και αμφιβολιών πάνω στο φύλο που αποτελεί μία από τις σταθερές της ανθρώπινης ύπαρξης.

Ένα πρωτοφανές κοινωνικό πείραμα λαμβάνει χώρα τα τελευταία 20 έτη με την ευθύνη ή την ανοχή των κυβερνήσεων και μερίδας πολιτικών, ακαδημαϊκών και χρηματοπιστωτικών φορέων που εξαρτούν την χρηματοδότηση από την υιοθέτηση μέτρων προώθησης της "διαφορετικότητας". Τα αποτελέσματα πλέον είναι ορατά σε όλο τον δυτικό κόσμο, αφού μια έκρηξη κρούσμάτων δυσφορίας φύλου καταγράφεται σε πολλές χώρες. Ενδεικτικά, στη Σουηδία τα κρούσματα εμφανίζουν την εκθετική αύξηση που αποτυπώνεται στον πίνακα που ακολουθεί:

Figure 4. Incidence of Gender Dysphoria since 1998

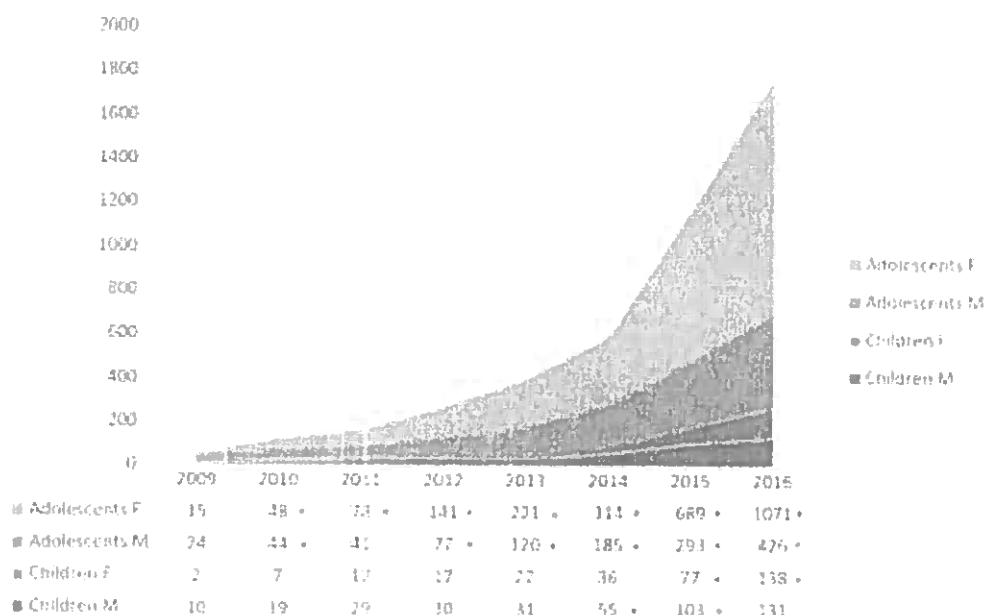
Incidence (new cases) of subjects diagnosed with gender dysphoria since 1998. Sex is that registered at birth.

Πηγή: *The Evolution of the Diagnosis of Gender Dysphoria, σουηδικό Εθνικό Συμβούλιο Υγείας και Πρόνοιας, Φεβρουάριος 2020.*

Επίσης στο Ηνωμένο Βασίλειο ολοένα και περισσότεροι νέοι καταφεύγουν σε υπηρεσίες υγείας σχετικές με την ταυτότητα φύλου, όπως εμφανίζεται στον επόμενο πίνακα:

Figure 2: Number of GIDS referrals per year for child (<12 years) and adolescent (12-18 years) for sex registered at birth females and sex registered at birth males between 2009-2016.⁹⁰

The orange * indicates a statistically significant increase of referrals compared to the previous year.

Πηγή: *Parliamentary Office of Science and Technology (POST). 2023. POSTbrief 53: Factors shaping gender incongruence and gender dysphoria, and impact on health services. UK Parliament. DOI: <https://doi.org/10.58248/PB53>.*

Παρά το γεγονός ότι η συντριπτική των περιστατικών δυσφορίας φύλου επιλύεται κατά την εφηβεία, τα παιδιά υπό την επιρροή της «ιδεολογίας του φύλου» ενθαρρύνονται να υιοθετήσουν κοινωνικά την ταυτότητα του αντίθετου φύλου (με την αλλαγή του ονόματος, την προσφώνηση με τις αντωνυμίες του αντιθέτου φύλου, μέσω του ντυσίματος, τη λήψη αναστολέων εφηβείας κ.λ.π.) με αποτέλεσμα να δυσχεραίνεται ή να καθίσταται αδύνατη η επαναφορά σε μια στάση εναρμονισμένη με το φύλο. Αυτή η κατάσταση δημιουργεί συνθήκες αυξημένης ευαλωτότητας και ψυχολογικής ρευστότητας που επηρεάζει δραστικά την μετέπειτα ενήλικη ζωή των παιδιών αυτών.

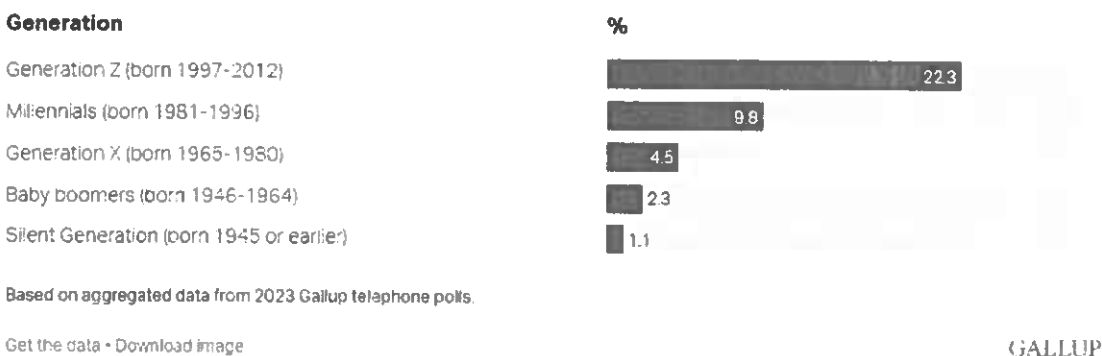
Οι ανησυχίες πληθαίνουν επίσης για το γεγονός ότι δημιουργείται ένας φαύλος κύκλος όπου η προπαγάνδα της «ιδεολογίας του φύλου» εναγκαλισμένη με τους μηχανισμούς της εκπαίδευσης και του συστήματος υγείας αναπαράγει και διογκώνει το φαινόμενο της απόρριψης του φύλου στις νεότερες γενιές.

Μελέτες στις Ηνωμένες Πολιτείες που διεξήχθησαν από έγκυρους φορείς (Gallup, CDC) καταδεικνύουν εκρηκτική αύξηση μέσα σε λίγα έτη του πληθυσμού που αυτοπροσδιορίζεται ως ΛΟΑΤΚΙ+. Ο υπερδιπλασιασμός του αυτοπροσδιορισμένου ως ΛΟΑΤΚΙ+ πληθυσμού (από 3,5% σε 7,6%) μέσα σε 9 χρόνια (μεταξύ 2012 και 2023) καταδεικνύει μια δυναμική που δεν μπορεί απλώς να αποδοθεί στην «αυξημένη ορατότητα» της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας, δεδομένου ότι τα υπόψη στοιχεία αφορούν τις ΗΠΑ, μια χώρα όπου η εν λόγω κοινότητα χαίρει πολυετούς προβολής και αναγνώρισης εδώ και αρκετές δεκαετίες.

Η αύξηση, αντιθέτως, αυτή καταδεικνύει ότι ο ρόλος του κοινωνικού περιβάλλοντος και ιδίως των Μ.Μ.Ε., των μέσων κοινωνικής δικτύωσης και των νέων εκπαιδευτικών προσεγγίσεων στην διαμόρφωση σεξουαλικών στάσεων και ταυτοτήτων είναι πολύ μεγαλύτερος από αυτόν που είχε αρχικά εκτιμηθεί. Η διαπίστωση αυτή ενισχύεται από την εμφανιζόμενη στον επόμενο πίνακα τεράστια αύξηση του μη ετεροφυλικού πληθυσμού στην Γενεά «Ζ» (παιδιά γεννημένα μεταξύ 1997-2012) που κατεξοχήν βρίσκεται εκτεθειμένη στις επιρροές της ιδεολογίας του φύλλου.

U.S. Adults' Self-Identification as LGBTQ+, by Generation, 2023

Figures are the percentage who consider themselves to be Lesbian; Gay; Bisexual; Transgender; or something other than heterosexual.

Πηγή: <https://news.gallup.com/poll/611864/lgbtq-identification.aspx>

Στην Ελλάδα, οι πολιτικές που υπαγορεύονται από την ΛΟΑΤΚΙ ατζέντα υιοθετήθηκαν με σχετική καθυστέρηση έναντι άλλων χωρών και γι' αυτό τα καταστροφικά αποτελέσματα που βλέπουμε σε άλλες δυτικές χώρες δεν είναι ακόμα απόλυτα ορατά στη χώρα μας.

Ορατή όμως είναι η δημογραφική κρίση της χώρας, η οποία την τελευταία πενταετία προσέλαβε χαρακτηριστικά κατάρρευσης του γηγενούς ελληνικού πληθυσμού.

Όπως προκύπτει από τα στοιχεία φυσικής κίνησης πληθυσμού που ανακοίνωσε η Ελληνική Στατιστική Αρχή, το 2023 σημειώθηκε αρνητικό ρεκόρ γεννήσεων με τις γεννήσεις να υπολείπονται των θανάτων κατά 56.646.

Η αντιμετώπιση της δημογραφικής κατάρρευσης δεν είναι αποκλειστικώς ζήτημα φορολογικών απαλλαγών ή προνοιακών παροχών, αλλά ζήτημα αλλαγής στάσεων της νέας γενιάς απέναντι στο γάμο, τη μητρότητα και την οικογένεια.

Είναι αυταπόδεικτο ότι η προσπάθεια αυτή θα είναι εκ προοιμίου υπονομευμένη εάν η μεθοδευμένη από την ιδεολογία φύλλου συστηματική απόρριψη των παραδοσιακών ετεροφυλικών σχέσεων εκφραστεί στην - ήδη αριθμητικά συρρικνωμένη λόγω της υπογεννητικότητας - «γενιά Z» με τα ποσοστά 20 – 30 %, που συναντώνται σήμερα στις Ηνωμένες Πολιτείες και σε άλλες χώρες.

2. Για την εφαρμογή αποτελεσματικών πολιτικών προστασίας των αξιών και των ιδεών που αναφέρονται ανωτέρω, απαιτείται η άρση του αφανούς ιστού λογοκρισίας και διώξεων που έχει επιβληθεί μέσω της αναγόρευσης των «ταυτοτήτων φύλου» σε προστατευόμενα έννομα αγαθά στο πλαίσιο της νομοθεσίας απαγόρευσης των διακρίσεων.

Η προσωπική αντίληψη για το φύλο, ο σεξουαλικός προσανατολισμός και άλλες εσωτερικές διαστάσεις της ανθρώπινης προσωπικότητας ή παθολογίας, αποτελούν κατ' αρχήν ζητήματα που εμπίπτουν στην ιδιωτική σφαίρα, στην οποία ο άνθρωπος απολαμβάνει σχεδόν απεριορίστη ελευθερία.

Η εκδήλωση όμως των διαστάσεων αυτών στη δημόσια σφαίρα δεν συνοδεύεται πάντοτε από το ίδιο επίπεδο ελευθερίας, λόγω κοινωνικών ή νομικών περιορισμών.

Νομικοί περιορισμοί μπορεί να αφορούν λ.χ. την προστασία της δημοσίας αιδούς ή την απαγόρευση έκφρασης των πολιτικών πεποιθήσεων στους δικαστικούς, δημοσίους υπαλλήλους και υπηρετούντες στα σώματα ασφαλείας σύμφωνα με το άρθρο 29 παρ. 3 του Συντάγματος.

Οι περιορισμοί αυτοί, δεν εκφράζουν καμία απαξία για το ανθρώπινο σώμα ή για την ύπαρξη κοινωνικών πεποιθήσεων, αλλά υπαγορεύονται από την αδήριτη ανάγκη για την ρύθμιση χάριν της δημόσιας τάξης και κοινωνικής ειρήνης, των ανθρωπίνων σχέσεων που κυριαρχούνται από συγκεκριμένες αξίες, πεποιθήσεις, πάθη και αδυναμίες.

Διαφορετική είναι η περίπτωση διαστάσεων της ανθρώπινης προσωπικότητας, όπως το φύλο ή η φυλή (λ.χ. το «χρώμα του δέρματος») που εκδηλώνονται με αντικειμενικό τρόπο στην ιδιωτική και τη δημόσια ζωή του προσώπου. Θα ήταν ανυπόφορο και ανέφικτό να απαιτηθεί

από τα πρόσωπα να προβούν σε κάποια προσαρμογή σε σχέση με αυτά τα τόσο ορατά και φυσικά χαρακτηριστικά τους.

Δεν αποτελούν, επομένως, η φυλή και το φύλο, συγκρίσιμα μεγέθη με την «ταυτότητα φύλου» και τον «σεξουαλικό προσανατολισμό» και η εξίσωση τους σε επίπεδο νομοθετικής προστασίας δημιουργεί περισσότερα προβλήματα από αυτά που υποτίθεται επιλύει:

Ο νομοθέτης, παραβιάζοντας τη γενική αρχή του δικαίου, «*impossibilia nulla est obligatio*», ζητά από τους κοινωνικούς δρώντες να υποχρεωθούν στα αδύνατα:

Να αντιμετωπίζουν με τέλεια απάθεια συμπεριφορές και στάσεις που προσκρούουν στις συνταγματικά προστατευόμενες θρησκευτικές, ηθικές ή επιστημονικές αντιλήψεις τους, με τον κίνδυνο εάν δεν το πράξουν να υφίστανται τις προβλεπόμενες από το νόμο συνέπειες.

Δημιουργείται συνεπώς και στην Ελλάδα ένας ιστός νομοθετικών ρυθμίσεων, ο οποίος βάλλει ευθέως:

(α) Κατά της ζωής και ασφάλειας των γυναικών και των κοριτσιών με την κάμψη των περιορισμών και των κοινωνικών αποστάσεων που επιβάλλονται σε συγκεκριμένους χώρους με βάση το φύλο.

(β) Κατά της ελευθερίας σκέψης και λόγου με την ποινικοποίηση των απόψεων που θεωρούν ότι η «ιδεολογία του φύλου» υπονομεύει και αντιστρατεύεται αξίες όπως ο γάμος, η οικογένεια, η μητρότητα.

(γ) Κατά της θρησκευτικής ελευθερίας. Η νομοθεσία του ΛΟΑΤΚΙ δικαιωματοσμού οδηγεί στην καταστολή της ποιμαντικής δράσης της Ορθόδοξης πίστης, που αντικρύζει τον έμπλεο παθών άνθρωπο ως πάσχοντα και χρήζοντα της αγαπητικής μεταχείρισης που υπηρετεί το έργο της σωτηρίας της ψυχής.

(δ) Κατά του δικαιώματος των γονέων και την αντίστοιχη υποχρέωση της πολιτείας να παρέχουν παιδεία και εκπαίδευση στη νέα γενιά που να μην αντιστρατεύεται τις ηθικές, φιλοσοφικές πεποιθήσεις και θρησκευτική συνείδηση τους.

(ε) Κατά της ελευθερίας, επιστημονικής σκέψης και συνείδησης των γιατρών και επαγγελματιών ψυχικής υγείας, πάνω στην αξιολόγηση και αντιμετώπιση ζητημάτων ταυτότητας φύλου ή σεξουαλικού προσανατολισμού.

(στ) Κατά της ανεμπόδιστης συμμετοχής στην κοινωνική και οικονομική ζωή της χώρας. Κανένα πρόσωπο δεν μπορεί να υποχρεωθεί ενεργεί στις συναλλαγές του με τρόπο αντίθετο προς τις θεμελιώδεις και προστατευόμενες από το Σύνταγμα φιλοσοφικές, θρησκευτικές ή άλλες πεποιθήσεις.

(ζ) Κατά της ασφάλειας δικαίου, αφού οι ρυθμίσεις τείνουν να είναι ασαφείς και υπερβολικά ευρείς, χωρίς σαφείς ορισμούς του τι σημαίνει διάκριση με βάση τον «σεξουαλικό προσανατολισμό» και την «ταυτότητα φύλου» και ποια συμπεριφορά υπόκειται ή μη σε τιμωρία. Επιβάλλουν στην πραγματικότητα μια δυσβάστακτη ευθύνη για υποτιθέμενες «διακρίσεις» που βασίζονται σε υποκειμενικές και μη επαληθεύσιμες ταυτότητες, όχι σε αντικειμενικά χαρακτηριστικά.

(η) Κατά της οικονομικής ανάπτυξης και της ανάπτυξης θέσεων εργασίας, λόγω των νομικών κινδύνων στους οποίους εκτίθενται οι επιχειρήσεις από τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις.

3. Η λήψη μέτρων για την προστασία των παραδοσιακών σχέσεων από εξτρεμιστικές κινήσεις «αφύπνισης» (woke) αποκτά επομένως άμεσο και επιτακτικό χαρακτήρα:

Για την αποτελεσματική προστασία των φύλων και ιδίως της γυναίκας από φαινόμενα, παρενόχλησης και κακοποίησης που συνδέονται άρρηκτα με τα διακριτά βιολογικά χαρακτηριστικά των δύο ανθρωπίνων φύλων.

Για την προστασία των παιδιών, με την έγκαιρη διάγνωση και θεραπεία διαταραχών ταυτότητας φύλου και των υποκείμενων νοσηροτήτων ή συννοσηροτήτων.

Για την αποτροπή κοινωνικών και ιατρικών πρακτικών «επιβεβαίωσης ταυτότητας φύλου» που προκαλούν ανήκεστες βλάβες στην ψυχική και σωματική υγεία των νέων ανθρώπων.

Για την προστασία των παραδοσιακών σχέσεων, μέσω του γάμου, της μητρότητας και της οικογένειας και την ανάσχεση μέσω αυτών της δημογραφικής κατάρρευσης της χώρας.

Για την προστασία εν τέλει της ίδιας της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων – ιδέες, οι οποίες θα τεθούν εν αμφιβόλω σε περίπτωση δημογραφικής επικράτησης στην Ελλάδα πληθυσμών που απορρίπτουν τις αξίες του δυτικού, ελληνορωμαϊκού και χριστιανικού πολιτισμού.

Επί των άρθρων

Άρθρο 1.

Τροποποιείται το άρθρο 14 του ν. 344/1976 (Α' 143) περί ληξιαρχικών πράξεων, αναφορικά με την κατάργηση της δυνατότητας μεταβολής στοιχείων των ληξιαρχικών πράξεων λόγω αλλαγής φύλου.

Στο άρθρο 22 του ιδίου νόμου προστίθενται παράγραφοι 3 και 4, με τις οποίες σκοπείται η νομοθετική κατοχύρωση του δυαδικού χαρακτήρα των ανθρωπίνων φύλων και ο νομοθετικός ορισμός των δύο φύλων, για τη σωστή καταχώρηση του φύλου στις ληξιαρχικές πράξεις γέννησης.

Ειδική αναφορά γίνεται στα Πρόσωπα με Διαταραχή Ανάπτυξης Φύλου, για τα οποία συντρέχει υπό ορισμένες συνθήκες κίνδυνος καταχώρησης φύλου, διαφορετικού από το βιολογικά και γενετικά προσδιορισμένο και τα οποία δύνανται να διατηρήσουν ή να τροποποιήσουν το καταχωρημένο στη ληξιαρχική πράξη γέννησης φύλο, εφόσον αυτό είναι αντίθετο με το φύλο που υποδεικνύεται από τη βιολογία ή τα χρωμοσώματα φύλου.

Αφετηρία για την παρούσα ρύθμιση αποτέλεσαν βέλτιστες νομοθετικές πρακτικές που ήδη υιοθετούνται στις Η.Π.Α. (ενδεικτικώς ο νόμος SB 458 (2023) της Πολιτείας της Μοντάνα).

Άρθρο 2.

Με το άρθρο 2 σκοπείται η προστασία των ανηλίκων από αμφιλεγόμενες επιστημονικά διαδικασίες επιβεβαίωσης φύλου, για τις οποίες έγινε αναφορά στην ανωτέρω ανάλυση επί της αρχής. Οι εν λόγω διαδικασίες ευθύνονται για ανεπανόρθωτες βλάβες της σωματικής και ψυχικής υγείας των ανηλίκων, ως εκ τούτου κρίνεται επιτακτική η απαγόρευση τους και η επιβολή κυρώσεων στους ιατρούς που τις εφαρμόζουν καθώς και στους γονείς που παρέχουν τη συναίνεσή τους.

Με το προτεινόμενο άρθρο λαμβάνονται υπόψη βέλτιστες νομοθετικές πρωτοβουλίες που λαμβάνουν χώρα στις Η.Π.Α. (ενδεικτικώς ο νόμος υπ' αριθμ. 26 / 2023 της Γερουσίας της Πολιτείας του Κάνσας)

Άρθρο 3.

Η πρόωρη σεξουαλικοποίηση των παιδιών και ιδίως η έκθεση τους στην ΛΟΑΤΚΙ και woke προπαγάνδα ενέχει σοβαρούς κινδύνους, που υπαγορεύουν την ανάγκη επέμβασης της πολιτείας, σύμφωνα με όσα εκτίθεται ανωτέρω, στην επί της αρχής ανάλυση της παρούσας πρότασης.

Σημειώνεται ότι οι προτεινόμενες παρεμβάσεις ακολουθούν την κατεύθυνση ρυθμίσεων άλλων χωρών, όπως της Βουλγαρίας και της Ουγγαρίας, χώρες αμφότερες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επίσης λαμβάνονται υπόψη νομοθετικές πρωτοβουλίες στις Η.Π.Α. (όπως το ομοσπονδιακό νομοσχέδιο του 2022 με τίτλο «Stop the Sexualization of Children Act»)

Η Ελλάδα, που αντιμετωπίζει οξύ δημογραφικό πρόβλημα και πρωτοφανείς εξωτερικές απειλές θα έπρεπε να είναι στην πρωτοπορία της υπεράσπισης των παραδοσιακών αρχών και αξιών που κράτησαν την πατρίδα μας όρθια, αντί να στέκεται τιμητής των γενναίων πρωτοβουλιών άλλων χωρών, ιδίως εκείνων που ανήκουν στην κοινή, ευρωπαϊκή μας οικογένεια.

Με τις παραγράφους 1 και 2, ειδικότερα, εισάγεται απαγόρευση της διδασκαλίας και εν γένει διάδοσης της θεωρίας του φύλου και των μη παραδοσιακών σεξουαλικών προσανατολισμών. Επίσης εισάγεται ρητή απαγόρευση της σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης, καθώς η προβολή σεξουαλικά προσανατολισμένου περιεχομένου σε μαθητές της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Η προβολή τέτοιου περιεχομένου στους μαθητές τις δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης θα επιτρέπεται μόνο κατόπιν έγγραφης ενημέρωσης και συναίνεσης των γονέων / κηδεμόνων τους.

Προς την κατεύθυνση αυτή επιβάλλεται, με την παράγραφο 4, ο επανέλεγχος του συνόλου των διδακτικών ενοτήτων, μεθόδων διδασκαλίας, διδακτικών εργαλείων ή πρακτικών, εκπαιδευτικού υλικού, έντυπου και ψηφιακού και των σχολικών εγχειρίδιων.

Με την παράγραφο 5, χορηγείται στους γονείς - κηδεμόνες το δικαίωμα να αιτηθούν την απαλλαγή των τέκνων τους από τη διδασκαλία μαθημάτων ή διδακτικών ενοτήτων που παραβιάζουν την απαγόρευση των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου.

Επιτρέπεται, ειδικότερα, η απαλλαγή από την παρακολούθηση συγκεκριμένων θεματικών ενοτήτων του «Εργαστηρίου Δεξιότητων», στις οποίες υπό τον εύσημο όρο της «συμπεριληπτικότητας» έχει παρεισφρήσει υλικό, με το οποίο προβάλλονται η θεωρία του φύλου και οι μη παραδοσιακοί σεξουαλικοί προσανατολισμοί.

Με την παράγραφο 6 αξιοποιείται η υποδομή Ινστιτούτου Τεχνολογίας Υπολογιστών και Εκδόσεων (Ι.Τ.Υ.Ε.) «Διόφαντος», που ήδη χρησιμοποιείται για την καταγραφή περιστατικών ενδοσχολικής βίας και εκφοβισμού, για την καταχώρηση καταγγελιών σχετικών με περιστατικά που εμπίπτουν στις απαγορεύσεις των παραγράφων 1 και 2.

Άρθρο 4.

Με το νόμο 3896/2010 (Α' 207) σκοπείται η εναρμόνιση της κείμενης νομοθεσίας με την Οδηγία 2006/54/ΕΚ, πλην όμως, με τις ρυθμίσεις του ν. 4604/2019 εισήχθησαν στο νόμο αυτό οι έννοιες «σεξουαλικός προσανατολισμός» και «ταυτότητα φύλου» που, όπως αναλύθηκε στην επί της αρχής ανάλυση της παρούσας, στην πραγματικότητα δημιουργούν μεγαλύτερα προβλήματα από αυτά, τα οποία υποτίθεται επιλύουν. Με την παρούσα ρύθμιση οι σχετικές έννοιες απαλείφονται και αποκαθίστανται οι αρχικές ρυθμίσεις του νόμου 3896/2010.

Άρθρο 5.

Στην ίδια κατεύθυνση με αυτή του άρθρου 4, απαλείφονται από το Σωφρονιστικό Κώδικα (ν. 2776/1999 - Α' 291) οι αναφορές στην ταυτότητα φύλου και τον σεξουαλικό προσανατολισμό.

Άρθρο 6.

Στην ίδια κατεύθυνση με αυτή του άρθρου 4, απαλείφονται από το ν. 5029/2023 (Α' 55) οι αναφορές στην ταυτότητα φύλου και τον σεξουαλικό προσανατολισμό.

Άρθρο 7

Σε διάσπαρτες διατάξεις της νομοθεσίας, έχουν συμπεριληφθεί όροι «ταυτότητα φύλου», «έκφραση φύλου», «χαρακτηριστικά φύλου» κ.α.. Με το άρθρο 7 αποτυπώνεται η σαφής βούληση της Πολιτείας για την οριζόντια προσαρμογή της κείμενης νομοθεσίας με τον νομοθετικό ορισμό του φύλου, όπως αυτό καθορίζεται με τη νέα παράγραφο 4 του άρθρου 22 του ν. 344/1976 (Α' 143).

Άρθρο 8

Με τη παράγραφο 1 καταργούνται ρυθμίσεις οι οποίες αφενός ενσωματώνουν τη «ιδεολογία του φύλου», την οποία στη συνέχεια περιβάλλουν με μηχανισμούς λογοκρισίας, καταστολής και ποινικοποίησης οιασδήποτε αντίθετης άποψης. Ειδικότερα:

α) καταργούνται τα άρθρα 1 έως 6 του ν. 4491/2017, με τις οποίες πραγματοποιείται η νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου και εισάγονται μεταβατικές ρυθμίσεις.

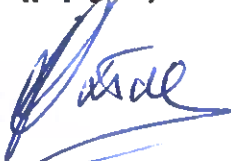
Οι διατάξεις αυτές κατοχυρώνουν νομικά την «ιδεολογία του φύλου» η οποία, όπως εκτέθηκε στην επί της αρχής ανάλυση της παρούσας πρότασης ενέχει σοβαρούς κινδύνους για την ουσιαστική προστασία της ισοτιμίας των φύλων, την ανηλικότητα, την οικογένεια και την γονιμότητα του πληθυσμού.

β) καταργείται το άρθρο 62 του ν. 4931/2022 (Α' 94), με το οποίο χαρακτηρίζονται ως μη νόμιμες οι «πρακτικές μεταστροφής», που περιλαμβάνουν «κάθε μεταχείριση που αποσκοπεί

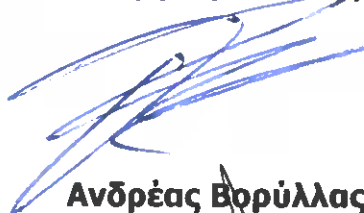
να μεταβάλει ή να καταστείλει τον σεξουαλικό προσανατολισμό, την ταυτότητα ή την έκφραση φύλου». Η ρύθμιση παρεμβαίνει αδικαιολόγητα στον επιστημονικό διάλογο και τις προσεγγίσεις των επαγγελματιών υγείας πάνω στα ζητήματα διαταραχών ταυτότητας φύλου και δημιουργεί ένα απαράδεκτο εμπόδιο σε κάθε θεραπευτική προσέγγιση που αποσκοπεί στη συμφιλίωση ενός προσώπου με το πραγματικό του -βιολογικό και γενετικό- φύλο.

ΟΙ ΥΠΟΓΡΑΦΟΝΤΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

Δημήτριος Νατσιός

Γεώργιος Ρούντας

Ανδρέας Βορύλλας

Νικόλαος Βρεττός

Κομνηνός Δελβερούδης

Ασπασία Κουρουπάκη

Τάσος Οικονομόπουλος

Νικόλαος Παπαδόπουλος

Σπυρίδων Τσιρώνης

